

Ванредно издање

„ПИЈЕМОНТА“

БЕОГРАД, УТОРАК 22. ЈУЛА 1914. ГОДИНЕ

ОПШТА МОБИЛИЗАЦИЈА ФРАНЦУСКЕ

ПАРИЗ, 21 јула

Излепљени су плакати у којима се наређује општа мобилизација. Први дан почиње 2. августа у 12 ч. 1 м. по поноћи, а истиче у 11. ч. 59 м. идуће ноћи (по новом календару).

Забрањена пловидба у Финским Водама

Петроград, 21 јула.

Затворена је пловидба у Финском Заливу.

Изјава француског министра

ПАРИЗ, 21. јула 1914 год.

Бивши министар спољних послова Француске Анешо пише у „Фигаро“: „Француска није ни мало одговорна за садањи казус бели. Она није изазивана ни дражила ма кога. Садашњи избори су за њу ипак повољни. Нас је троје док на прошив Италија може да се колеба да ли да иде прошиву својих сопствених интереса. Снага сила Тројнога Споразума је огромна и неисцрпна. Ми смо сви спремни. У војном министарству пуно је поуздања. Француска је решила да брани са својим савезницима и пријатељима слободу свешта. Она је решена да се бије до последњег тренутка и да одушевљено брани мир“. Клемансо пише у свом листу: Сад знамо одакле долази напад, од које стране долазе дипломатске интервенције за мир, од које стране ошпор. Инсталирање аустријанаца у животним деловима српске територије није обична војничка шешња. Српско наоружање је одлично а патриотско одушевљење велико; диверзија коју доносе 400.000 добро постављених српских војника није за презирање. Хеоман берлински кореспондент „Машена“ телеграфисао је своје листу да је Русија пишала Аустрију шта ће да ради у Србији ако њена војска однесе победу, изјављујући у исто време да неће пристаћи ни на какво њено територијално увећање него да ће вршити свој утицај да Србија прими бишне услове аустријске ноше.

Русија о аустро-српском сукобу

Петроград, 21 јула.

Када је царско-руска влада дознала за садржину ноте коју је Аустрија предала у Београду, увидела је одмах да су извесни захтеви у њој били неостварљиви, док су други били изнешени у форми која се не слаже са достојанством и независношћу Србије.

„И сматрала је да се такви захтеви који умањују достојанство Србије не могу примити. Одговарајући на питање немачког амбасадора под каквим би условима пристали да обуставимо наше оружање министар спољних послова Сазонов је изјавио да би ти услови били да Аустро-Угарска призна да је аустро-српско питање европско питање и да да изјаву да неће настојавати на захтевима који се не слажу са сувернитетом Србије.

Немачка је нашла да Аустрија не може да прихвати предлог Русије.

Као што се види, сви напори царско-руске владе, у томе смислу били су по несрећи безуспешни. Аустро-Угарска влада пошто је одмацела сваму пријатељску интервенцију Сила, прибегла је мобилизацији и објавила је званично рат Србији и сутра дан бомбардовала је Београд. У манифесту поводом објаве рата Србији Аустро-Угарска је отворено оптужила Србију да је припремила и извршила сарајевски злочин.

Таква оптужба целога једног народа за злочин апсурдна је и изазвала је према Србији дубоке симпатије јавнога европског мишљења. Пред таквим држањем Аустро-Угарске која је занемарила изјаву Русије да не може остати равнодушна према судбини Србије, царско-руска влада нашла је за потребно да мобилише војне округе: кијевски, одески, московски и кавкаски. Ово решење само се собом наметало, јер од предаје ноте Србији и корака Русије било је прошло 5 дана а бечки кабинет није никако изашао у сусрет нашим напорима да се одржи мир.

Руски цар о рату

Петроград, 21. јула.

У двору, у присуству царевом, одржана је молебствија за победу руског, француског и српског оружја. После молебствија, када је цар излазио из цркве, био је одушевљено поздрављен од света, који се у непрегледним масама тискао око двора. Цар се захвалио на поздраву и рекао: „Мир нећу потписати докле непријатељ не буде сломијен“.

Русија за нас

Петроград, 21 јула 1914.

Сазонов је изјавио српском посланику у Петрограду, у име царске владе, да је Русија задовољна радом Србије, како на дипломатску тако и на бојном пољу, и да ће, ма какви били исходи рата, учинити све да Србија из њега изађе ничим неоштећена.

Француско-немачки рат

Париз, 21. јула.

Борбе се продужују дуж целе границе. Немачка војска је повредила неутралност Луксембурга и преко њега превела војску да би што пре и изненада напала француске трупе на линији Варденских утврђења. Француске трупе су одбиле енергично тај изненадни напад и Немци су се повукли на својој граници са великим губитцима.

Заузеле Вел. Зворника и Вишеграда

(Телефон. извештај „Пијемонту“)

Са аутентичне стране дознали смо да је наша храбра војска пре два дана прешла у Босну преко Дрине, и том приликом заузела Вел. Зворник, а после очајне борбе и Вишеград. Меновић.

*

Дакле, према ранијем званичном извештају Мин. спољ. послова, наша је војска прешла суву границу према Санцаку, а сада је и преко Дрине ушла у Босну.